

Στην προκειμένη περίπτωση από την επιτρεπτή επισκόπηση των από 13-10- 2015 προτάσεων του αναρρεσιόντα ενόπιον του Εφετείου (για τις ανάγκες του 4ου αναμετρικού λόγου) προκύπτει, ότι ο αναρρεσίοντα είχε προσκομίσει, ως σχετικό με αριθμό 9, την από 25-5-2015 ιατροδικαστική γνωμοδότηση του Ειδικού Ιατροδικαστή, Σ. Μ., σύμφωνα με την οποία, όταν η τοξική ουσία ανιχνευθεί στα ούρα, βρίσκεται πλέον στο στάδιο αποβολής από τον οργανισμό και η χρήση της ινδικής κάνναβης μπορεί να ανάγεται και εβδομάδες πριν τον έλεγχο και δεν μπορεί να καταστείλει τις λειτουργίες του οργανισμού. Ομως, το Εφετείο, σύμφωνα με τις παραδοχές του, αναφέρει στην προβαλλόμενη απόφαση του ότι, για να καταλήξει στο αποδεικτικό του πόρισμα, έλαβε υπόψη του όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι προσκόμισαν ενόπιον του με νόμιμη επίκληση και εκτιμώντας τις περιστάσεις του διασχιζόμενου και τις σοβαρές παραβάσεις των διατάξεων του Ν. 2696/1999 - ΚΟΚ από τον οδηγό, κατέληξε στην ανέλεγκτη αναμετρική κρίση του, ότι ο αναρρεσίοντα τελούσε κατά την σύγκρουση υπό την επίδραση της τοξικής ως άνω ουσίας. Και είναι μεν αληθές ότι το Εφετείο δεν μνημονεύει ειδικά, ούτε αξιολογεί το ανωτέρω έγγραφο, εφόσον άλλωστε, δεν έχει τέτοια υποχρέωση, διότι η γνωμοδότηση τεχνικού συμβούλου του αναρρεσιόντα δεν αποτελεί ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο ώστε να χρήζει ειδικής μνείας αλλά ως έγγραφο συνεκτιμάται ελεύθερα, μαζί με τα άλλα αποδεικτικά μέσα κατ' άρθρ. 390 ΚΠολΔ, όμως, από το σύνολο των παραδοχών της απόφασής του, προκύπτει, με βεβαιότητα και χωρίς αμφιβολία, δηλαδή καθίσταται αδιατάκτως βέβαιο, ότι το Εφετείο συνεκτίμησε και την ανωτέρω ιατροδικαστική γνωμοδότηση και κατέληξε σε αντίθετο πόρισμα, από εκείνο που ο αναρρεσίοντα θεωρεί ως ορθό. Επομένως, ο 4ος λόγος της αίτησης αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος, άλλως ως απαράδεκτος, διότι η αιτίαση ότι, εάν το Δικαστήριο εκτιμούσε διαφορετικά το ανωτέρω αποδεικτικό μέσο, θα κατέληγε σε διαφορετικό αποτέλεσμα, οδηγεί σε έλεγχο της απόφασης για πλημμέλειες από κική εκτίμηση των αποδείξεων και συνακόλουθα, σε επανεκτίμηση της ουσίας της υπόθεσης, δηλαδή σε αποτέλεσμα που έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τη θεμελιώδη επιταγή της διάταξης του άρθρου 561 παρ. 1 ΚΠολΔ, περί του αναμετρικά ανέλεγκτου των πραγματικών παραδοχών της προβαλλομένης απόφασης. Κατόπιν όλων αυτών και μη υπάρχοντος άλλου λόγου αναίρεσης προς έρευνα, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της. Επίσης, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή του παραβόλου, που έχει καταθέσει ο αναρρεσίοντα για την άσκηση της αίτησης αναίρεσης στο Δημόσιο Ταμείο (άρθρο 495 παρ. 3 εδ. Β' δ' ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί αναρρεσίοντα, που ηττήθηκε (άρθρο 176, 183 ΚΠολΔ), στα δικαστικά έξοδα κάθε αναρρεσίβλητης, που παραστάθηκε και κατέθεσε ξεχωριστά προτάσεις ενόπιον του Δικαστηρίου τούτου, όπως ειδικότερα, ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ	ΤΟΥΣ	ΛΟΓΟΥΣ	ΑΥΤΟΥΣ
Απορρίπτει την από 18-5-2016 (αρ. κατ. ...2016) αίτηση για την αναίρεση της οριστικής υπ' αρ. 5250/2015 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών (ειδική διαδικασία του άρθρου 681Α ΚΠολΔ).			
Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου που έχει κατατεθεί για την άσκηση της αίτησης αναίρεσης στο Δημόσιο Ταμείο. Και Καταδικάζει τον αναρρεσίοντα στα δικαστικά έξοδα της κάθε αναρρεσίβλητης, που ορίζει σε δύο χιλιάδες επτακόσια (2.700) ευρώ.			

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 12 Ιανουαρίου 2018.
ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 2 Φεβρουαρίου 2018.
Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ